

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

11.6.2012

B7-0307/2012

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarației Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate

în conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

referitoare la încetarea mutilării genitale feminine
(2012/2684(RSP))

**Ana Gomes, Véronique De Keyser, Sylvie Guillaume, Britta Thomsen,
Claude Moraes, Emine Bozkurt, Minodora Cliveti**

în numele Grupului S&D

**Rebecca Harms, Isabelle Durant, Marije Cornelissen,
Raül Romeva i Rueda, Franziska Katharina Brantner, Nicole Kiil-Nielsen,
Ana Miranda, Ulrike Lunacek, Jean Lambert, Malika Benarab-Attou,
Barbara Lochbihler, Catherine Grèze**

în numele Grupului Verts/ALE

**Mikael Gustafsson, Kartika Tamara Liotard, Inês Cristina Zuber,
Patrick Le Hyaric, Willy Meyer, Marie-Christine Vergiat, Jacky Hénin**

în numele Grupului GUE/NGL

**Renate Weber, Cecilia Wikström, Sophia in 't Veld, Antonyia Parvanova,
Edward McMillan-Scott, Sarah Ludford, Gesine Meissner,
Frédérique Ries, Izaskun Bilbao Barandica, Louis Michel**

în numele Grupului ALDE

Rezoluția Parlamentului European referitoare la încetarea mutilării genitale feminine (2012/2684(RSP))

Parlamentul European,

- având în vedere rapoartele prezentate în conformitate cu Convenția ONU privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW) și cu Protocolul Opțional la aceasta și având în vedere Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante,
 - având în vedere Rezoluția sa din 24 martie 2009 referitoare la lupta împotriva mutilărilor genitale feminine practicate în UE¹,
 - având în vedere Raportul Secretarului General al ONU din 5 decembrie 2011 intitulat „*Ending female genital mutilation*”,
 - având în vedere Concluziile Consiliului Ocuparea Forței de Muncă, Politică Socială, Sănătate și Consumatori din 8 martie 2010 privind eradicarea violenței împotriva femeilor în Uniunea Europeană, în care se solicită adoptarea unei strategii internaționale de combatere a mutilării genitale feminine,
 - având în vedere Convenția Consiliului Europei din 12 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice,
 - având în vedere Liniile directoare ale UE privind violența împotriva femeilor și combaterea tuturor formelor de discriminare la adresa femeilor, adoptate de Consiliul Afaceri Generale la 8 decembrie 2008,
 - având în vedere Rezoluția sa din 5 aprilie 2011 referitoare la prioritățile și structura unui nou cadru al politicii UE de combatere a violenței împotriva femeilor²,
 - având în vedere Rezoluția sa din 18 aprilie 2012 referitoare la Raportul anual privind drepturile omului în lume și politica Uniunii Europene în domeniu, inclusiv implicațiile pentru politica strategică a UE în domeniul drepturilor omului³,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât mutilarea genitală feminină reprezintă un abuz ireparabil prin care se modifică sau se rănesc intenționat organele genitale feminine din motive nemedicale, cu consecințe ireversibile care afectează astăzi 140 de milioane de femei și de fete aflate în viață și întrucât, în fiecare an, alte trei milioane de fete riscă să suporte această practică;
- B. întrucât 500 000 de femei din Europa au fost afectate de mutilarea genitală feminină, iar

¹ JO C 117E, 6.5.2010, p. 52.

² Texte adoptate, P7_TA(2011)0127.

³ Texte adoptate, P7_TA(2012)0126.

180 000 de fete riscă acest lucru și întrucât, potrivit experților, aceste cifre sunt subestimate și nu țin cont de a doua generație a migranților și de migrantele neînregistrate;

- C. întrucât orice formă de mutilare genitală feminină este o practică tradițională dăunătoare care nu face parte dintr-o religie, ci este un act de violență împotriva femeilor și fetelor care constituie o încălcare a drepturilor lor fundamentale, în special a dreptului la integritate și securitate personală și la sănătate fizică și mintală, precum și o vătămare a sănătății lor sexuale și reproductive, ceea ce reprezintă și un abuz la adresa copiilor în cazul fetelor minore; întrucât aceste încălcări nu pot fi în niciun caz justificate de respectarea diverselor tradiții culturale sau ceremonii de inițiere;
 - D. întrucât, pe lângă faptul că în sine este o încălcare a drepturilor omului, mutilarea genitală feminină nu are beneficii dovedite pentru sănătate, ci aduce prejudicii foarte grave și ireparabile pe termen scurt și lung sănătății fizice și mintale a femeilor și fetelor afectate, constituind un atac grav la adresa persoanei și integrității lor, în unele cazuri putând fi chiar fatală; întrucât folosirea unor instrumente rudimentare și absența măsurilor antiseptice au la rândul lor alte efecte nocive, actul sexual și nașterea putând fi dureroase, organele fiind afectate ireparabil și putând apărea complicații precum hemoragii, șocuri, infecții, transmiterea virusului HIV, tetanos, tumori benigne și complicații grave în timpul sarcinii și al nașterii;
 - E. întrucât mutilarea genitală feminină este o expresie a relațiilor de putere inegale și o formă de violență împotriva femeilor, pe lângă alte forme serioase de violență pe criterii de gen și întrucât este absolut necesar ca lupta împotriva mutilării genitale feminine să fie integrată într-o strategie generală și coerentă de combatere a violenței pe criterii de gen și a violenței împotriva femeilor,
1. salută decizia din 8 martie 2012 adoptată la cea de a 56-a sesiune a Comisiei pentru statutul femeilor ca problema mutilării genitale feminine să fie discutată de Adunarea Generală a ONU la cea de a 67-a sesiune a sa;
 2. solicită Adunării Generale a ONU să adopte o rezoluție la cea de a 67-a sesiune a sa pentru a interzice mutilarea genitală feminină la nivel mondial – conform solicitării Summitului Uniunii Africane din 2 iulie 2011 – prin armonizarea măsurilor luate de statele membre și prin emiterea de recomandări și orientări privind dezvoltarea și consolidarea instrumentelor juridice regionale și internaționale și a legislației naționale;
 3. sprijină ferm următoarea recomandare a Consiliului Economic și Social al ONU: „Statele ar trebui să continue să ratifice instrumentele internaționale și să le pună în aplicare prin intermediul instrumentelor juridice și de politică naționale. În conformitate cu standardele internaționale privind drepturile omului, ar trebui adoptată o legislație cuprinzătoare care să interzică toate formele de mutilare genitală feminină și să pedepsească autorii acestei practici. Legislația ar trebui să prevadă și o gamă completă de măsuri preventive și de protecție pentru femeile și fetele care au suferit sau riscă să sufere mutilări genitale feminine. Legislația ar trebui să conțină dispoziții privind aplicarea eficace a legilor, inclusiv alocări bugetare și mecanisme de coordonare, monitorizare și evaluare a aplicării legii. Legile trebuie să prevadă sancțiuni eficace, inclusiv pentru personalul medical care efectuează această practică sau în cazurile în care mutilarea genitală feminină este practică într-o țară în care nu este interzisă. Este necesar să se asigure o mai bună

respectare a legislației, inclusiv prin diseminarea sa pe scară largă și formarea personalului responsabil de aplicarea legii. Trebuie să se amelioreze condițiile ce permit femeilor și fetelor să raporteze cazurile de mutilare genitală feminină”;

4. solicită comunității internaționale, entităților competente ale ONU și societății civile ca, prin alocarea de resurse financiare adecvate, să sprijine activ o serie de programe specifice inovatoare și să disemineze bunele practici care vizează nevoile și prioritățile fetelor aflate în situații vulnerabile, inclusiv ale celor afectate de mutilarea genitală feminină, care au dificultăți în accesarea serviciilor și programelor;
5. solicită Secretarului General al ONU să se asigure că toate organizațiile și organismele relevante ale ONU, îndeosebi Fondul Națiunilor Unite pentru Copii, Fondul Națiunilor Unite pentru Populație, Organizația Mondială a Sănătății, Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (UNESCO), Entitatea Națiunilor Unite pentru Egalitatea de Gen și Emanciparea Femeii, Fondul de Dezvoltare al Națiunilor Unite pentru Femei, Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare și Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului, individual și colectiv, integrează în programele lor naționale, după caz și în conformitate cu prioritățile naționale, protecția și promovarea drepturilor fetelor de a nu fi supuse mutilării genitale feminine, pentru a intensifica eforturile lor în această privință;
6. subliniază că este nevoie de acțiuni de sensibilizare, de mobilizare a comunității, de educație și de formare pentru a garanta că toate părțile principale implicate, funcționarii guvernamentali (inclusiv personalul de aplicare a legii și cel din sistemul judiciar), personalul medical, liderii religioși și de la nivelul comunității, profesorii, angajatorii, jurnaliștii și persoanele care au o relație directă cu fetele, precum și părinții, familiile și comunitățile fac eforturi să elimine atitudinile și practicile dăunătoare care afectează negativ fetele;
7. subliniază necesitatea de a sprijini membrii societății civile, în special organizațiile femeilor, care lucrează în cadrul comunităților lor pentru a pune capăt violenței împotriva femeilor, inclusiv mutilării genitale feminine;
8. solicită insistent Comisiei ca, prin Planul său de acțiune privind egalitatea de șanse între femei și bărbați 2010, să se asigure că măsurile de combatere a violenței pe criterii de gen și de promovare a emancipării femeilor sunt integrate în toate politicile și programele de dezvoltare ale UE; subliniază importanța implicării autorităților naționale, regionale și locale și a societății civile din țările partenere;
9. solicită insistent Comisiei să acorde o atenție specifică mutilării genitale feminine în cadrul unei strategii globale de combatere a violenței împotriva femeilor care să includă acțiuni comune de combatere a mutilării genitale feminine; solicită insistent statelor membre să ia măsuri ferme de combatere a acestei practici ilegale; solicită insistent Comisiei să acorde prioritate încetării violenței împotriva femeilor și fetelor și, prin alocarea de resurse financiare adecvate, să sprijine activ programe specifice și inovatoare atât în UE, cât și în țări terțe;
10. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Secretarului General al ONU, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.